

Statens Kunsthåndværk

Indstilling af Ruth Campau til Statens Kunstfonds hædersydelse

Statens Kunstfonds Legatudvalg for Billedkunst indstiller hermed Ruth Campau (født 1955) til modtagelse af Statens Kunstfonds hædersydelse.

Begrundelse for indstillingen

Lange lige strøg af maling på store plader af akryl. Ruth Campaus værker har en umiddelbar enkelhed i sit udtryk, men er ofte store og voluminøse i de rum, de installeres i.

Ruth Campau afspejler i sin praksis flere af de store retninger, der har været dominerende inden for den moderne kunst i den sidste halvdel af det 20. århundrede: det abstrakte, det konceptuelle, det installatoriske og det performative. Men i bund og grund handler Campaus praksis om maleriet, som hun skaber så enkelt, det er muligt: med penselstrøget som det bærende »motiv«. Men Campau har udskiftet den lille pensel med en kost, som hun nærmest fejer hen over pladerne i lange lige strøg af maling på store akrylplader.

På den måde udfordrer hun maleriet og dets status som et væghængende objekt. Kroppen spejles og reflekteres i de glinsende folieplader, eller den må aktiveres for at se værket fra mange vinkler og perspektiver. Campaus værker er på én og samme tid mekaniske, nærmest industrielle, og dybt sanselige. Det er den kombination, der gør, at Campaus kunstneriske udtryk er karakteristisk og dybt originalt.

Et sted nævner Campau at hun arbejder ud fra idéen om et uendeligt maleri, hvor processen hele tiden er mere essentiel end et færdigt eller afsluttet værk. Campaus værker har på den måde karakter af ét stort fortløbende værk, der aldrig begynder eller afsluttes, men fortsætter i det næste og det næste...

Campaus værker handler ikke kun om formelle forhold som form og farve, men også sociale forhold og menneskelige relationer. Som i værket Chicago Mountains (2017), der blev vist på Gether Contemporary i 2017. Det var skabt som en række lilla bjergtoppe, eller som et stort korthus af lillamalede dibond-plader med spejlfolie, der reflekterede rummene og skabte oplevelsen af uendelige dybder. Et værk, der på én og samme tid var meget fysisk forankret og tilstede – ikke som et maleri af bjergtoppe, men som et maleri som bjergtoppe – der samtidig besad maleriets illusion om

virkelighedsspejling. Værket henviste både til "Chicagos bjerge", byens mange skyskrabere, menneskets tårnhøje manifestationer, og til kunstneren Judy Chicago, der har været en stor inspirationskilde for mange kvindelige kunstnere. Chicagos værk The Dinner Party fra 1979 er et stort triangulært smukt opdækket bord med plads til 39 heroiske kvinder. Campaus triangulære bjerge kan ses som en homage til Chigago, men er samtidig et meget præcist og karakteristisk Campau-værk. Campaus værk er nok funderet i maleriet, hun arbejder hele tiden med at udvide dette maleriets grænser, ikke bare inden for den traditionelle kunstinstitution, men også i en langt større både social og arkitektonisk forstand.

Ruth Campau er medlem af sammenslutningen Grønningen og er repræsenteret på flere af landets kunstmuseer som for eksempel Arken i Ishøj og KUNSTEN i Aalborg. Hun har derudover lagt et større arbejde i dansk kunsts institutioner, blandet andet Akademiraadet og som konsulent for forskellige kunstprojekter rundt om i landet. Hun har modtaget en række hædersbevisninger – adskillige i forbindelse med ejendommen Nordlyset i Nordhavn – og har tidligere modtaget Statens Kunstråds treårige arbejdslegat. Campau har også stået i spidsen for en række nyskabende steder med fokus på maleriet i et udvidet felt. I 1999 åbnede hun stedet PAINTBOX sammen med Michael Mørk, senere blev det til Paintbox Extensions i Vognmagergade, og til slut Box 2.0. Campau var også blandt initiativtagerne til kunstprojektet »Kan et figentræ bære oliven? Nyt fokus på kunst og kirke«, hvor en række billedkunstnere blev inviteret til at udsmykke fem kirker på Østerbro.

For sit vedholdende, omfangsrige og stadig afsøgende arbejde indstilles Ruth Campau til Statens Kunstfonds livsvarige hædersydelse.